Første Mosebok/Genesis/Bereshit

Parashah 3 Lekh L'kha (dra ut)

Kapittel 12
Kapittel 13
Kapittel 14
Kapittel 15
Kapittel 16
Kapittel 17

Parashah 3 haftarah

Jesaja J'sha'jaho Kapittel 40:27 til 41:16

Parashah 3 brit chadashah

Apostlenes gjerninger kapittel 7:1 til 7:8

Romerne kapittel 3:19 til 5:6

Galaterne kapittel 3:15 til 3:18

Galaterne kapittel 4:21 til 5:6

Kolosserne kapittel 2:11 til 2:15

Hebreerne kapittel 7:1 til 7:19

Hebreerne kapittel 11:8 til 11:12

Kapittel 12

1 **1** YHVH hadde sagt til Avram: «Dra ut fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus, til det landet som Jeg skal vise deg. **2** Jeg skal gjøre deg til et stort folk. Jeg skal velsigne deg og gjøre ditt navn stort. Og du skal bli en velsignelse. **3** Jeg skal velsigne dem som velsigner deg, og Jeg skal forbanne den som forbanner deg. Og i deg skal alle slekter på jorden bli velsignet.»

4 Så dro Avram av sted, slik YHVH hadde sagt til ham, og Låt gikk med ham. Avram var syttifem år gammel da han dro ut fra Charan. **5** Så tok Avram sin kone Saraj og sin brorsønn Låt og alle eiendelene de hadde samlet seg, og folket de hadde knyttet til seg i Charan, og så dro de av sted for å reise til K'naans land. De kom til K'naans land,

6 og Avram dro gjennom landet og kom til stedet Shechem, helt til Mårehs terebintelund.
Den gangen var K'naaneerne i landet. 7 Da viste YHVH seg for Avram og sa: «Din slekt skal
Jeg gi dette landet.» Der bygde han et alter for YHVH, som hadde vist seg for ham.

8 Så dro han videre derfra til fjellet øst for Bejt-El, og han slo opp teltet sitt med Bejt-El i vest
og Aj i øst. Der bygde han et alter for YHVH og påkalte YHVHs navn. 9 Så dro Avram videre,
og han fortsatte på reisen mot Negev. 10 Det ble hungersnød i landet, så Avram dro ned til
Mitsrajim for å bo der. For hungersnøden var stor i landet.

11 Det skjedde da han nærmet seg Mitsrajim, at han sa til sin kone Saraj: «Se, jeg vet at du
er en kvinne med et meget vakkert utseende. 12 Derfor kommer det til å skje når egypterne
får se deg, at de vil si: Dette er hans kone, og så vil de drepe meg. Men deg vil de la leve.
13 Jeg ber deg, si at du er min søster, så det kan gå meg vel for din skyld, og jeg kan få leve
på grunn av deg.»

2 14 Og slik ble det. Da Avram kom til Mitsrajim, så egypterne kvinnen, at hun var meget
vakker. 15 Også paråhs stormenn så henne, og de talte vel om henne for paråh. Så ble
kvinnen hentet til paråhs hus. 16 Han gjorde vel mot Avram for hennes skyld. Han fikk sauer,
okser, esler, slaver og tjenestepiker, eselhopper og kameler.

17 Men YHVH la store plager på paråh og hans hus for Saraj, Avrams kones skyld. 18 Da kalte
paråh på Avram og sa: «Hva er det du har gjort mot meg? Hvorfor fortalte du meg ikke at
hun var din kone? 19 Hvorfor sa du: Hun er min søster? Jeg kunne ha tatt henne til meg som
kone. Her har du din kone. Ta henne og dra bort!» 20 Så ga paråh mennene sine bud om
Avram. Så sendte de ham av sted med hans kone og alt det han eide.

Til toppen

Kapittel 13

1 Avram dro opp fra Mitsrajim, han og hans kone med alt det han eide. Låt var med ham på
reisen mot Negev. 2 Avram var meget rik på buskap, sølv og gull. 3 Han fortsatte reisen sin
fra Negev og kom helt til Bejt-El, til det stedet der han hadde slått opp teltet sitt til å
begynne med, mellom Bejt-El og Aj, 4 til stedet med alteret han hadde bygd der første
gangen. Der påkalte Avram YHVHs navn.

3 5 Låt, som var med Avram, hadde også småfe og storfe og telt. 6 Men landet kunne ikke
livnære dem begge så de kunne bo sammen, for de hadde så store eiendommer at de ikke
kunne bo sammen. 7 Det oppsto da en strid mellom gjeterne for Avrams buskap og gjeterne
for Låts buskap. Den gang bodde K'naaneerne og perizittene i landet. 8 Derfor sa Avram til
Låt: «Jeg ber deg, la det ikke være strid mellom deg og meg, og mellom dine gjetere og
mine gjetere. For vi er brødre. 9 Ligger ikke hele landet foran deg? Skill deg nå fra meg! Går

du mot venstre, så går jeg mot høyre. Eller om du går til høyre, så går jeg til venstre.» [10] Låt løftet blikket og så hele Jardensletten, og han så at det var godt med vann der. Dette var før YHVH ødela Sedåm og Amårah. Da var det som YHVHs hage, som landet Mitsrajim, helt bort til Tsåar. [11] Låt valgte hele Jardensletten for seg selv, og Låt dro østover. Så skiltes de fra hverandre. [12] Avram bodde i K'naans land, og Låt bodde i byene i slettelandet. Han flyttet teltet sitt helt til Sedåm. [13] Men mennene i Sedåm var meget onde og syndet grovt mot YHVH.

[14] Etter at Låt hadde skilt lag med ham, sa YHVH til Avram: «Løft nå blikket og se fra det stedet du er, nordover, sørover, østover og vestover. [15] For hele det landet du ser, gir Jeg deg og din slekt til evig tid. [16] Og Jeg skal gjøre din slekt lik støvet på jorden. Om en mann kunne telle støvkornene på jorden, da skulle også din slekt kunne telles. [17] Stå opp og dra gjennom landet på langs og på tvers, for Jeg gir det til deg.» [18] Da flyttet Avram teltet sitt, og han dro av sted og slo seg ned ved terebintelunden i Mamre, i Hevrån. Der bygde han et alter for YHVH.

Til toppen

Kapittel 14

[4][1] Det skjedde i de dager da Amrafel var konge i Shinar, Arjåkh var konge i Elasar, K'dårla'åmer var konge i Elam, og Tidal var konge over Gåjim, [2] at de gikk til krig mot Bera, kongen i Sedåm, Birsja, kongen i Amårah, Shin'av, kongen i Adma, Shem'ever, kongen i Tsevåjim og kongen i Bela, som er Tsåar. [3] Alle disse slo seg sammen i dalen ved Siddim, som er Saltsjøen. [4] I tolv år tjente de K'dårla'åmer, men i det trettende året gjorde de opprør.

[5] I det fjortende året kom K'dårla'åmer og de kongene som var sammen med ham, og slo ned Refaim i Asht'råt-Karnajim, Sosim i Ham, Eimim på Kirjatajimsletten, [6] og hårittene på Se'irfjellet, helt til El-Paran, som ligger ved ødemarken. [7] Så vendte de tilbake og kom til En Misjpat, det er i Kadesh, og la hele amalekittenes land under seg, og også landet til emårittene, som bodde i Hatzatzån-Tamar. [8] Kongen i Sedåm, kongen i Amårah, kongen i Adma, kongen i Tsevåjim og kongen i Bela, som er Tsåar, dro ut og ble med i slaget i Siddimdalen. [9] De kjempet mot K'dårla'åmer, kongen i Ejlam, Tidal, konge over Gåjim, Amrafel, kongen i Shinar, og Arjåkh, kongen i Elasar, fire konger mot fem.

[10] Siddimdalen var full av groper med jordbek. Da kongene fra Sedåm og Amårah flyktet, var det noen av dem som falt der, mens resten flyktet opp i fjellene. [11] Så tok de alt som var av verdi i Sedåm og Amårah, og hele matforrådet deres, og dro av sted. [12] De tok også med seg Låt, Avrams brorsønn, som bodde i Sedåm, sammen med det han eide, og dro av sted. [13] Så kom en som hadde flyktet og fortalte det til hebreeren Avram, for han bodde der ved

terebintelunden til emåritten Mamre, Eshkåls og Aners bror. De hadde en forbundspakt med Avram. 14 Da Avram fikk høre at hans brorsønn var tatt til fange, væpnet han sine tre hundre og atten veltrente tjenere, som var født i hans eget hus, og jagde kongene på flukt helt til Dan. 15 Han delte styrkene sine og gikk mot dem om natten, og han og tjenerne hans slo dem og jagde dem på flukt helt til Håvah, som ligger nord for Damesek. 16 Så kom han tilbake med alt som var av verdi, og han hadde også med seg sin brorsønn Låt og alt han eide, sammen med kvinnene og resten av folket. 17 Kongen i Sedåm dro ut for å møte ham i Slettedalen, som er Kongedalen, da han hadde kommet tilbake etter å ha slått K'dårla'åmer og kongene som var sammen med ham.

18 Så kom Mal'ki-Tsedek, kongen i Shalem, med brød og vin. Han var prest for El Eljån.
19 Han velsignet ham og sa: «Velsignet være Avram av El Eljån, Han som eier himmel og jord. 20 Lovet være El Eljån, Han som har overgitt dine fiender i din hånd.» Og Avram ga ham tiende av alt.

5 21 Kongen i Sedåm sa da til Avram: «Gi meg folket, så kan du ta det som er av verdi.»
22 Men Avram sa til kongen i Sedåm: «Jeg har løftet min hånd til YHVH, El Eljån, Han som eier himmel og jord, 23 til tegn på at jeg ikke skal ta imot noen ting, fra en tråd til en sandalrem, ikke noe som helst av det som er ditt, så du ikke skal si: Jeg har gjort Avram rik.
24 Det eneste er det de yngste av mennene har spist, og den delen som tilfaller de mennene som var med meg, Aner, Eshkål og Mamre. La dem få ta sin del!»

Til toppen

Kapittel 15

1 Etter dette kom YHVHs Ord til Avram i et syn, og det lød slik: «Frykt ikke, Jeg er ditt skjold, din lønn skal være meget stor.» 2 Men Avram sa: «Adånaj YHVH, hva vil Du gi meg? Du ser at jeg går barnløs bort, og det blir Eli'ezer fra Damesek som overtar mitt hus.» 3 Så sa Avram: «Se, Du har ikke gitt meg barn. En som hører til i mitt hus, skal arve meg.» 4 Og se, YHVHs Ord kom til ham, og det lød slik: «Han skal ikke arve deg, men en som skal komme fra ditt eget liv, skal arve deg.» 5 Så tok Han ham med utenfor og sa: «Se nå opp mot himmelen og tell stjernene, om du klarer å telle dem.» Så sa Han til ham: «Slik skal din slekt bli.» 6 Og han trodde på YHVH, og Han regnet ham det til rettferdighet.

6 7 Så sa Han til ham: «Jeg er YHVH, som førte deg ut fra Or i Kaldea, for å gi deg dette landet som arv.» 8 Og han sa: «Adånaj YHVH, hvordan skal jeg vite at jeg får arve det?» 9 Da sa Han til ham: «Kom hit til Meg med en tre år gammel kvige, en tre år gammel geit, en tre år gammel vær, en turteldue og en ung due.» 10 Så kom han med alt dette til Ham. Han skar dem i to på langs og la hvert av stykkene rett overfor hverandre. Men fuglene skar han ikke i to. 11 Da gribbene kom ned over de døde dyrene, jaget Avram dem bort.

12 Da solen var i ferd med å gå ned, kom en dyp søvn over Avram. Og se, gru og tett mørke
senket seg over ham. 13 Da sa Han til Avram: «Du skal vite for visst at dine etterkommere
skal være fremmede i et land som ikke er deres eget. De skal trelle for folket der, og de
kommer til å plage dem med undertrykkelse i fire hundre år. 14 Også det folket de treller
for, skal Jeg dømme. Etterpå skal de dra ut med store rikdommer. 15 Men du, du skal fare i
fred til dine fedre. Du skal begraves i høy alder. 16 Men i det fjerde slektsledd skal de vende
tilbake hit, for emårittenes ondskap er ennå ikke blitt fullstendig.»

17 Det skjedde da solen gikk ned og det ble mørkt, se, da viste det seg en rykende ovn og en
brennende fakkel som fór fram mellom stykkene av offerdyrene. 18 På den dagen sluttet
YHVH en pakt med Avram og sa: «Til din slekt har Jeg gitt dette landet, fra elven i Mitsrajim
til den store elven, elven Frat, 19 kenittenes, kenisittenes, kadmonittenes, 20 chititтenes,
farisittenes, refaittenes, 21 emårittenes, K'naaneernes, girgashittenes og jevosittenes land.».

Til toppen

Kapittel 16

1 Saraj, Avrams kone, hadde ikke født ham noen barn. Men hun hadde en egyptisk
slavekvinne som het Hagar. 2 Så sa Saraj til Avram: «Se, YHVH har hindret meg i å få barn.
Jeg ber deg, gå nå inn til min trellkvinne! Kanskje jeg kan få barn ved henne.» Og Avram
hørte på Sarajs røst.

3 Så tok Saraj, Avrams kone, sin trellkvinne Hagar og ga henne som kone til sin mann. Dette
var etter at Avram hadde bodd ti år i K'naans land. 4 Han gikk inn til Hagar, og hun ble med
barn. Da hun så at hun var med barn, ble husfruen foraktet i Hagars øyne. 5 Da sa Saraj til
Avram: «Måtte uretten over meg komme over deg! Jeg ga min slavekvinne i din favn. Da
hun så at hun var med barn, ble jeg foraktet i hennes øyne. YHVH skal dømme mellom deg
og meg.» 6 Så sa Avram til Saraj: «Din slavekvinne er i dine hender. Gjør med henne det du
synes godt om.» Da Saraj plaget henne, flyktet hun bort fra henne.

7 Men YHVHs Engel fant henne ved en vannkilde i ødemarken, ved kilden på veien til Shor.
8 Han sa: «Hagar, Sarajs slavekvinne, hvor kommer du fra, og hvor går du?» Hun svarte:
«Jeg flykter bort fra min husfrue Sarajs øyne.» 9 YHVHs Engel sa til henne: «Vend tilbake til
din husfrue og underkast deg under hennes hånd!» 10 Så sa YHVHs Engel til henne: «Jeg skal
gjøre din slekt så tallrik at dens tall ikke skal kunne telles.» 11 YHVHs Engel sa til henne: «Se,
du er med barn, og du skal føde en sønn. Du skal kalle ham med navnet Ismael, for YHVH
har hørt deg i din fornedrelse. 12 Han skal bli som et villesel av et menneske. Hans hånd skal
være vendt mot hver mann, og hver manns hånd skal være mot ham. Han skal bo framfor
alle sine brødres øyne.»

13 Da kalte hun YHVH ved navn, Han som talte til henne: «Du-Er-Den-Elåhim-Som-Ser». For hun sa: «Har jeg da på dette sted virkelig sett Ham bakfra, Han som ser meg?» 14 Derfor ble kilden kalt Lakai-Rå'i-kilden. Og se, den ligger mellom Kadesh og Bered.

15 Så fødte Hagar en sønn for Avram. Sin sønn som Hagar fødte, ga Avram navnet Ismael. 16 Avram var åttiseks år gammel da Hagar fødte Ismael til.

Til toppen

Kapittel 17

1 Da Avram var nittini år gammel, viste YHVH seg for Avram og sa til ham: «Jeg er El Shaddai. Du skal vandre for Mitt ansikt og være ulastelig. 2 Jeg skal opprette Min pakt mellom Meg og deg, og Jeg skal gjøre deg overmåte tallrik.» 3 Da falt Avram på sitt ansikt, og Elåhim talte til ham og sa: 4 «Og Jeg, Min pakt er med deg, og du skal bli far til mange folkeslag. 5 Du skal ikke lenger kalles med navnet Avram (opphøyet far), men ditt navn skal være Avraham (far til mange). For Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag. 6 Jeg skal gjøre deg overmåte fruktbar, og Jeg skal la folkeslag komme fra deg, og konger skal utgå fra deg.

77 Jeg skal opprette Min pakt mellom Meg og deg og din ætt etter deg i alle de slektsledd som kommer. Den skal være en evig pakt, og Jeg skal være Elåhim for deg og din ætt etter deg. 8 Jeg skal gi deg og din ætt etter deg det landet hvor du bor som fremmed, hele K'naans land, til evig eiendom. Jeg skal være Elåhim for dem.»

9 Elåhim sa til Avraham: «Og du, du skal holde Min pakt, du og din ætt i alle de slektsledd som skal komme. 10 Dette er Min pakt som dere skal holde, pakten mellom Meg og dere og din ætt etter deg: Alt av hankjønn blant dere skal omskjæres. 11 Dere skal omskjæres på kjødet av forhuden deres, og det skal være et tegn på pakten mellom Meg og dere. 12 Når en sønn hos dere er åtte dager gammel, skal han omskjæres, hvert guttebarn i hvert slektsledd, enten han er født i deres hus eller kjøpt med penger fra en fremmed som ikke er av din slekt. 13 Både han som er født i ditt hus, og han som er kjøpt for dine penger, må omskjæres. Min pakt skal være på deres kjød som en evig pakt. 14 Men et uomskåret guttebarn, en som ikke er omskåret på kjødet av sin forhud, den personen skal utryddes fra sitt folk. Han har brutt Min pakt.»

15 Så sa Elåhim til Avraham: «Saraj, din kone, skal du ikke lenger kalle med navnet Saraj (hån), men Sara (prinsesse) skal være hennes navn. 16 Jeg skal velsigne henne og også gi deg en sønn med henne. Så skal Jeg velsigne henne, og folkeslag skal komme fra henne. Konger over folkeslag skal utgå fra henne.» 17 Da falt Avraham ned på sitt ansikt og lo, og han sa i sitt hjerte: «Kan det bli født barn til en mann som er hundre år gammel? Og kan Sara føde, hun som er nitti år?» 18 Avraham sa til Elåhim: «Må bare Ismael få leve for Ditt ansikt!»

[19] Da sa Elåhim: «Nei, din kone Sara skal føde deg en sønn, og du skal kalle ham med navnet Jitzchak. Jeg skal opprette Min pakt med ham, til en evig pakt med hans ætt etter ham. [20] Også din bønn for Ismael har Jeg hørt. Se, Jeg har velsignet ham, og Jeg skal gjøre ham fruktbar og gjøre ham overmåte tallrik. Han skal bli far til tolv høvdinger, og Jeg skal gjøre ham til et stort folk. [21] Men Min pakt skal Jeg opprette med Jitzchak, som Sara skal føde til deg på denne tiden neste år.» [22] Så avsluttet Han samtalen med ham, og Elåhim fór opp fra Avraham.

[23] Så tok Avraham sin sønn Ismael, alle som var født i hans hus, og alle som var kjøpt for hans penger, alle av hankjønn i Avrahams hus, og omskar kjødet på forhuden deres samme dag, slik Elåhim hadde sagt til ham.

Maftir[24] Avraham var nittini år gammel da han ble omskåret på kjødet av forhuden sin. [25] Hans sønn Ismael var tretten år gammel da han ble omskåret på kjødet av forhuden sin. [26] På samme dag som Avraham ble omskåret, ble også hans sønn Ismael omskåret, [27] og alle menn i hans hus, som var født i huset eller kjøpt for penger fra en fremmed, ble omskåret samtidig med ham.

Til toppen

Jesaja / J'sha'jaho

Kapittel 40

[27] Hvorfor sier du, Ja'akåv, og taler slik, Israel: «Min vei er skjult for YHVH, og Elåhim overser min rett»? [28] Kjenner du ikke til det? Har du ikke hørt det? Den evige Elåhim, YHVH, Skaperen av jordens ender, blir ikke trett, og Han blir ikke utslitt. Hans forstand er uransakelig. [29] Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir Han stor styrke. [30] Selv unge blir trette og utslitt, også unge menn snubler. [31] Men de som venter på YHVH, får ny kraft. De løfter vingene som ørner, de løper og blir ikke utslitt, de går og blir ikke trette.

Til toppen

Kapittel 41

[1] Vær stille for Meg, dere fjerne kyster, la folkene få ny kraft! La dem komme nær, la dem så tale! La oss sammen komme fram for retten. [2] Hvem har reist opp en fra Øst? Hvem kalte ham i rettferd til sin fot? Hvem overgir folkeslag rett foran ham, og lar ham legge konger under seg? Hvem gjør dem til støv for hans sverd, til fykende strå for hans bue? [3] Han forfølger dem og drar fram i fred uten å gå på stien med sine føtter. [4] Hvem har utført og gjort dette? Han som har kalt slektene fram helt fra begynnelsen. Jeg, YHVH, er Den første,

og den som er hos de siste, Jeg er Han. [5] Fjerne kyster ser det og frykter, jordens ender skjelver. De nærmer seg og kommer.

[6] Hver mann hjelper sin neste og sier til sin bror: «Vær ved godt mot!» [7] Slik oppmuntrer kunstneren gullsmeden. Han som banker ut med hammeren, oppmuntrer ham som slår på ambolten. Han sier om loddingen: «Den er god.» Så fester han dette med nagler, så det ikke skal ramle.

[8] Men du, Israel, er Min tjener, Ja'akåv som Jeg har utvalgt, Avrahams ætling, Min venn.
[9] Jeg grep deg fra jordens ender og kalte deg fra de ytterste kanter, og sa til deg: «Du er Min tjener, Jeg har utvalgt deg og ikke forkastet deg.» [10] Frykt ikke, for Jeg er med deg. Se deg ikke rådvill omkring, for Jeg er din Elåhim. Jeg styrker deg, ja, Jeg hjelper deg, Jeg holder deg oppe med Min rettferds høyre hånd. [11] Se, de skal bli til skamme og vanæret, alle som er vrede på deg. De skal bli til ingenting, de skal gå fortapt, de som står opp mot deg. [12] Du skal søke dem og ikke finne dem, de mennene som kjemper med deg. De som strider mot deg, skal bli som ingenting, ja, som om de ikke er til lenger. [13] For Jeg, YHVH din Elåhim, er den som har grepet din høyre hånd, den som sier til deg: «Frykt ikke, Jeg hjelper deg.» [14] «Frykt ikke, Ja'akåv, du usle mark, dere Israels små. Jeg hjelper deg», sier YHVH, din Forløser, Israels Hellige.

Til toppen

Apostlenes gjerninger

Kapittel 7

[1] Da sa øverstepresten: «Stemmer dette?»

[2] Og Stefanus svarte: «Brødre og fedre, hør: Herlighetens Elåhim åpenbarte seg for vår far Avraham da han var i Beth-Nahrain (mellom elvene Eufrat og Tigris), før han bosatte seg i Charan [1.Mos. 12:1]. [3] Og Han sa til ham: «Dra ut fra landet ditt og fra slekten din, og dra til landet som Jeg vil vise deg.» [4] Så drog han ut fra chaldeernes land og bosatte seg i Charan. Og da hans far var død, flyttet Elåhim ham derfra til dette landet som dere nå bor i. [5] Og Elåhim ga ham ingen arv i det, ikke engang så det var nok til å sette foten på [1.Mos 2:5]. Men selv om Avraham ikke hadde barn, lovte Elåhim å gi landet som eiendom til ham og hans slekt etter ham [1.Mos. 12:7; 13:15; 15:4, 7, 18-21; 17:8; 24:7; 48:4]. [6] Men Elåhim talte på denne måten: Hans etterkommere skulle bo i et fremmed land, og der skulle de gjøre dem til slaver og undertrykke dem i fire hundre år. [7] «Og det folket som de skal trelle under, vil Jeg dømme,» sa Elåhim. «Og deretter skal de komme ut og tjene Meg på dette sted [1.Mos. 15:13-14, 16].» [8] Og Han ga ham omskjærelsens pakt. Så ble Avraham far til Jitzchak og omskar ham på den åttende dagen. Og Jitzchak ble far til Ja'akåv, og Ja'akåv til de tolv patriarkene.

Til toppen

Romerne

Kapittel 3

19 Men vi vet at alt det Tårahen sier, taler den til dem som er i Tårahen, for at hver munn skal bli lukket igjen, og for at hele verden skal stå straffskyldig for Elåhim, **20** siden ikke noe kjøtt blir rettferdiggjort for Ham av lovgjerninger (Ma'aseh haTårah) Salm 143:2, for ved Tårahen kommer erkjennelse av synd.

21 Men nå er Elåhims rettferdighet blitt åpenbart uten noen Tårah, den rettferdighet som er bevitnet av Tårahen og profetene. **22** Det er Elåhims rettferdighet ved tro på Jeshoa haMashijach, til alle og over alle som tror. For det er ingen forskjell, **23** for alle har syndet og mangler Elåhims ære. **24** Men de blir rettferdiggjort ufortjent av Hans nåde ved forløsningen, den som er i Jeshoa haMashijach. **25** Ham stilte Elåhim fram som nådestol, ved troen, i Hans blod, for å vise sin rettferdighet, fordi Elåhim i sin tålmodighet hadde båret over med de synder som var gjort tidligere. **26** Slik ville Han vise sin rettferdighet i den tiden som er nå, så Han kunne være rettferdig og rettferdiggjøre den som har troen på Herren Jeshoa haMashijach.

27 Hvor er så vår ros? Den er utelukket. Ved hvilken Tårah? Gjerningenes? Nei, ved troens Tårah. **28** Derfor holder vi fast på at det er ved tro mennesket blir rettferdiggjort, uten lovgjerninger (Ma'aseh haTårah) 1. Mos. 15:6; 5. Mos. 10:16; 11:1, 18; Hab. 2:4.

29 Eller er Elåhim bare j'hodims Elåhim? Er Han ikke også hedningefolkenes Elåhim? Jo, også hedningefolkenes, **30** for Elåhim er Én 5.Mos 6:4, Han som rettferdiggjør de omskårne av troen og de uomskårne ved troen. **31** Setter vi da Tårahen ut av kraft ved troen? Langt ifra! Tvert imot stadfester vi Tårahen 5.Mos. 10:16; 11:1, 18.

Til toppen

Kapittel 4

1 Hva skal vi da si at vår far Avraham har oppnådd etter kjøttet? **2** For dersom Avraham ble rettferdiggjort av gjerninger, har han jo noe å rose seg av, men ikke for Elåhim. **3** For hva sier Skriften? Avraham trodde Elåhim, og det ble regnet ham til rettferdighet 1.Mos 15:6. **4** For den som arbeider, blir ikke lønnen regnet som nåde, men som fortjeneste. **5** Men den som ikke arbeider, men tror på Ham som rettferdiggjør den ugudelige, ham blir hans tro tilregnet som rettferdighet,

6 slik også David uttaler saligprisningen over det menneske som Elåhim tilregner rettferdighet uten gjerninger:

[7] «Velsignet er de som har fått sine lovbrudd tilgitt, og som har fått sine synder dekket over.
[8] Velsignet er den mann som Elåhim ikke tilregner synd Salm 32:1-2.»

[9] Gjelder nå denne saligprisningen bare de omskårne, eller gjelder den de uomskårne også? Vi sier jo at troen ble regnet Avraham til rettferdighet 1.Mos. 15:6. [10] Når ble den da tilregnet ham? Da han var omskåret eller uomskåret? Ikke da han var omskåret, men mens han var uomskåret. [11] Og han fikk omskjærelsens 1.Mos 17 tegn som et segl på rettferdigheten ved tro, den som han hadde mens han ennå var uomskåret 1.Mos 15:6, og slik skulle han bli far til alle dem som ikke er omskårne, men som tror, så rettferdigheten kunne bli tilregnet dem også. [12] Han ble også far til de omskårne, for dem som ikke bare er omskårne, men som også følger etter i fotsporene av den tro som vår far Avraham hadde da han fremdeles var uomskåret.

[13] For det var jo ikke ved Tårahen løftet om å bli arving til verden ble gitt til Avraham eller til hans slekt, men ved troens rettferdighet 1.Mos. 15:3, 5-6. [14] For er det de som er av Tårahen, som er arvinger, da blir troen uten innhold og løftet satt ut av kraft, [15] for det er jo slik at Tårahen framkaller vrede. Men der det ikke er noen Tårah, der er det heller ingen overtredelse.

[16] Derfor er løftet av tro, for at det kunne være av nåde, slik at løftet kunne stå fast for hele slekten, ikke bare for den som er av Tårahen, men også for den som er av Avrahams tro. Han er far til oss alle – [17] slik det står skrevet: Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag – overfor Elåhim, Ham som han trodde på, den Elåhim som gjør de døde levende og nevner det som ikke finnes, som om det finnes. [18] Da alt håp var ute, trodde han med håp, at han skulle bli far til mange folkeslag, etter det som var sagt: «Slik skal din slekt bli.» [19] Han ble ikke svak i troen og var ikke opptatt av sin egen kropp som allerede var utlevd, siden han snart var hundre år. Heller ikke var han opptatt av Saras døde morsliv. [20] Han tvilte ikke i vantro på Elåhims løfte, men han ble styrket i troen idet han ga Elåhim ære. [21] Og han var helt overbevist om at det Han hadde lovt, det var Han også i stand til å gjøre. [22] Og derfor ble det regnet ham til rettferdighet.

[23] Nå ble det ikke skrevet bare for hans skyld at den ble tilregnet ham; [24] men også for vår skyld, vi som blir tilregnet og som tror på Ham som reiste vår Herre Jeshoa haMashijach opp fra de døde, [25] Han som ble gitt for våre overtredelser, og som ble oppreist til vår rettferdiggjørelse.

Til toppen

Kappittel 5

[1] Da vi altså er blitt rettferdiggjort av tro, har vi fred med Elåhim ved vår Herre Jeshoa haMashijach. [2] Ved Ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i, og vi

roser oss ved håp om Elåhims herlighet. [3] Og ikke bare det, men vi roser oss også i trengsler, for vi vet at trengselen virker tålmodighet, [4] tålmodigheten virker et prøvet sinn, og det prøvede sinn virker håp. [5] Og håpet gjør ikke til skamme, for Elåhims kjærlighet er blitt utøst i våre hjerter ved Roach haKådesh, som ble gitt oss. [6] For da vi ennå var skrøpelige, døde Mashijach til fastsatt tid for ugudelige.

Til toppen

Galaterne

Kapittel 3

[15] Søsken, jeg taler på menneskers vis: Selv om det bare dreier seg om en pakt med et menneske, er det ingen som gjør den ugyldig eller legger noe til når den er stadfestet. [16] Til Avraham ble løftene forkynt og til hans Ætt. Han sier ikke: «Og til ætter», som om det var mange, men som til én: «Og til din Ætt» 1. Mos. 12:7; 13:15; 17:7; 24:7, som er Mashijach. [17] Jeg sier da dette: Den pakten, som tidligere var stadfestet av Elåhim med sikte på Mashijach, kan ikke Tårahen, som kom fire hundre og tretti år senere, gjøre ugyldig, så den setter løftet ut av kraft. [18] For om arven er av Tårahen, er den ikke lenger av løfte. Men i nåde ga Elåhim den til Avraham ved et løfte.

Til toppen

Kapittel 4

[21] Si meg, dere som vil være under Tårahen, hører dere ikke Tårahen? [22] For det står skrevet at Avraham hadde to sønner: den ene var av slavekvinnen, den andre var av den frie kvinnen. [23] Men han som ble født av slavekvinnen, kom etter naturens lov, og han som var av den frie kvinnen, ble født ved løftet. [24] Og alt dette har en billedlig betydning. For disse to kvinnene er de to paktene, den ene fra Sinaifjellet, som føder til slaveri, og det er Hagar – [25] for denne Hagar er Sinaifjellet i Arabia og svarer til det Jeroshalajim som er nå, og som er i slaveri med sine barn. [26] Men det Jeroshalajim som er der oppe, er fritt, hun som er mor for oss alle. [27] For skriftene sier: Gled deg, du ufruktbare, du som ikke føder! Bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer! For den enslige har mange flere barn enn hun som er gift Jeshajaho 54:1.

[28] Nå er vi, søsken, løftets barn slik Jitzchak var. [29] Men på samme måte som han som ble født etter naturens lov, den gangen forfulgte ham som ble født etter Ånden, slik er det nå også. [30] Men hva sier Skriften? Driv ut slavekvinnen og hennes sønn, for slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn. [31] Altså, søsken, er ikke vi barn av slavekvinnen, men av den frie kvinnen 1.Mos. 21:10.

Til toppen

Kapittel 5

1 Stå derfor fast i den frihet som Mashijach har frigjort oss til, og la dere ikke nok en gang binde under trelldommens åk. **2** Se, jeg, Shaol, sier dere at om dere blir omskåret, kan ikke Mashijach være til noe gagn for dere. **3** Og jeg vitner igjen for hvert menneske som blir omskåret, at han er skyldig til å holde hele Tårahen. **4** Dere er kommet bort fra Mashijach, dere som vil bli rettferdiggjort ved Tårahen. Dere er falt ut av nåden. **5** For i Ånden venter vi med iver på det håp om rettferdighet som vi har ved tro. **6** For i Jeshoa haMashijach gjelder verken omskjærelse eller mangel på omskjærelse noe, men bare tro som er virksom ved kjærlighet.

Til toppen

Kolosserne

Kapittel 2

11 Dere ble omskåret med Mashijach omskjærelse da dere kledde av dere kjøttets legeme, **12** da dere ble begravd med Ham i dåpen og i den ble dere også oppreist med Ham ved troen på Elåhims makt, Han som oppreiste Ham fra de døde. **13** Og dere som var døde i deres overtredelser og uomskårne kjøtt, har Han gjort levende sammen med Ham. Og Han har tilgitt dere alle overtredelsene, **14** og Han slettet ut skyldbrevet som sto imot oss med bud, det som vitnet imot oss. Og Han tok det bort, ved at Han naglet det til pålen. **15** Han avvæpnet myndighetene og maktene, og vanæret dem offentlig da Han triumferte over dem på pålen.

Til toppen

Hebreerne

Kapittel 7

1 For denne Mal'ki-Tsedek, konge i Shalem, prest for El Eljån, møtte Avraham da han kom tilbake etter å ha nedkjempet kongene, og han velsignet ham. **2** Til ham ga også Avraham tiende av alt [1.Mos. 14:17-20]. Navnet Mal'ki-Tsedek kan for det første forklares som «rettferdighetens konge», og dessuten også som «Shalems konge», som betyr «fredens konge».

3 Han var uten far, uten mor og uten slektstavle. Hans dager hadde ingen begynnelse, og hans liv hadde ingen avslutning, men han er gjort lik Elåhims Sønn, som alltid er prest.

4 Se nå hvor stor han er, han som selv patriarken Avraham ga tiende av det beste krigsbyttet. **5** Også de som er av Levis sønner og som får prestetjeneste, har et bud om å ta imot tiende fra folket etter Tårahen, det vil si fra sine søsken, selv om de er kommet fra Avrahams lend. **6** Men han som ikke stammer fra dem, tok imot tiende fra Avraham og velsignet ham som hadde løftene.

7 Uten noen innvending må det innrømmes at den lavere blir velsignet av den høyere.

8 Her er det dødelige mennesker som tar imot tiende, men der tar Han imot tiende, Ham det blir vitnet om at Han lever. **9** Og, så å si, gjennom Avraham har også Levi, han som tar imot tiende, blitt ilagt tiende. **10** For han var fremdeles i sin fars lend da Mal'ki-Tsedek møtte ham.

11 Hvis det da var mulig å oppnå fullkommenhet ved det levittiske prestedømme – for ved dette fikk folket Tårahen – hvilket behov var det så fremdeles for at en annen prest skulle stå fram etter Mal'ki-Tsedeks ordning Salm. 110:4 og ikke bli kalt prest etter Aharåns ordning? **12** For når prestedømmet blir forandret, skjer det med nødvendighet også en forandring av Tårahen. **13** For Han som dette blir sagt om, tilhører en annen stamme. Fra den har ingen mann gjort tjeneste ved alteret. **14** For det er kjent at vår Herre er oppstått i J'hodah, og til denne stammen sa ikke Måshe noe om et prestedømme.

15 Og det blir enda mer overveldende tydelig hvis det oppstår En annen Prest i likhet med Mal'ki-Tsedek, **16** og det er En som ikke er kommet etter noen lov om kjødelig avstamning, men etter kraften av et uforgjengelig liv. **17** For Han vitner: «Du er prest til evig tid etter Mal'ki-Tsedeks ordning Salm. 110:4.»

18 For på den ene siden skjer det en opphevelse av det tidligere budet på grunn av dets skrøpelighet og ubrukelighet. **19** For Tårahen førte ikke noen ting til fullkommenhet. Men et bedre håp føres inn, og ved dette kan vi komme nær Elåhim.

Til toppen

Kapittel 11

8 Ved tro var Avraham lydig da han ble kalt til å dra ut til det stedet han skulle få som arv. Og han dro ut, uten å vite hvor han kom 1.Mos. 12:1. **9** Ved tro bodde han i løfteslandet, som i et fremmed land. Han bodde i telt sammen med Jitzchak og Ja'akåv, som var medarvinger med ham til det samme løftet. **10** For han ventet på byen, den som har grunnvollene, den by som har Elåhim til bygningsmann og skaper. **11** Ved tro fikk også Sara selv kraft til å unnfange en slekt, og hun fødte, selv om hun var kommet over den alderen da en føder 1.Mos 18, for hun regnet Ham for trofast som hadde lovt at dette skulle skje.

12 Derfor ble det også født fra én, og det fra en som var så godt som død, så mange som stjernene på himmelen, ja, utallige som sanden på havets strand [1.Mos. 15:5-6; 22:17; 32:13 (12); 2.Mos. 32:13; 5. Mos. 1:10; 10:22].

Til toppen